

Minister, at man vil kun holde Muligheden aaben for, at man kan gaa videre, og jeg finder det meget sandsynligt, som Forholdene have stillet sig, at man bliver staaende ved dette Skridt. Men naar det er det ærede Mindretals Formaal, staar han netop i absolut Modsetning til hele det store Flertal i det andet Ting, til Regeringen og til det, som jeg ogsaa antager, er dette Tings Flertals Mening, thi Tanken er jo netop den, at man af Kommissionens vel udarbejdede Forslag skal tage det, hvorom man kan enes, altsaa Godsstationens Flytning, Østerbrøns Station o. s. v., men det, hvorom man ikke kan enes, hvorom Tankerne ikke kunne klare sig, skal udskydes til en senere Tid. Naar det nu er det ærede Medlems Opfattelse, at han vil forhindre, at det skal ske, saa stiller det sig med andre Ord saaledes, at hvis man skulde vælge den Vej, han vil gaa, maatte man nu for at komme til et endeligt Resultat optage det Spørgsmaal, om man skulde gennemføre det hele eller ikke, og det er dette, det andet Ting, vistnok med god Ret, har erklæret sig ude af Stand til for Djebkliftet at kunne afgøre, hvilken Betragtning antagelig ogsaa deles af Flertallet i dette Ting. Jeg mener derfor, at er man i diametral Modsetning til Lovforslaget, maa man ogsaa være i diametral Modsetning til det Standpunkt, som det ærede Medlem gør gældende.

Jeg skal derfor ikke komme ind paa hans enkelte Betragtninger med Undtagelse af en eneste, som jeg synes, at der maa siges noget om; og det er den, at hans Plan vilde være billigere end Gennemførelsen af dette Forslag. Det er muligt — jeg har ikke de fornødne Betingelser til at kunne klare dette Spørgsmaal — men jeg skulde i Grunden betvivle det. Det ærede Medlem opgør nemlig Udgiften til denne Udvidelse til $5\frac{1}{2}$ Million, men som jeg har set Sagen, synes jeg rigtignok, at der mangler væsentlige Ting, som nødvendigvis maa komme med. Jeg skal særlig henvise til, at han af Bygninger tager de ny Maskinværksteder bort for at forbedre Godsbaneforholdene; men naar saa Spørgsmaalet bliver om Bygning af andre Værksteder til Erstatning herfor, taler han kun om Penge til at erhverve Grunden hertil, men ikke om de mange andre Udgifter, en saadan Flytning medfører. Endelig mener jeg, at der er en anden Ting, man maa have for Øje, og det er, at disse 8—9 Millioner — jeg huster ikke, hvor stor Summen er — som ville gaa med til dette Lovforslags Gennemførelse, ere jo ikke alene Udgifter til selve de Foranstaltninger, der er Tale om, men ogsaa Udgifter

til Tilvejebringelse af meget betydelige Arealer nede ved Kalvebodstrand, som, saafremt man i Tidens Løb maatte ville gaa videre, kan komme disse Foranstaltninger til gode. En Del af Udgiften vedrører altsaa i Grunden ikke dette Forslag, og skulde det vise sig, hvad der er meget muligt, at man ikke behøver at gaa videre, men kan blive ved den nuværende Personstation og lade maaste ogsaa Maskinværkstederne blive, saa er der gennem disse Arealer tilvejebragt en Værdi, som i fornødent Fald kan gøres i Penge. Jeg synes, at jeg ikke kunde lade være at gøre nogle Bemærkninger om det ærede Medlems Værdiberegninger, som jo skulle have væsentlig Betydning, men som ikke holde Stik. Jeg skal altsaa hermed slutte mine Bemærkninger om Lovforslagets Hovedbestemmelser.

Endnu staar tilbage Laaneparagraffen, som et Mindretal foreslaar at udtemme. Naturligvis holder Flertallet paa den. Argumentationen skal jeg ikke komme ind paa; den gav jeg forleden Dag under Behandlingen af Forslaget om Klampenborg—Helsingørbanen.

Breinholt: Jeg skal begynde med en maaste ikke ganske ufornødent Undskyldning for, at jeg atter i denne Betænkning har tilladt mig udførligt at begrunde, hvorfor jeg ikke har kunnet følge Flertallets Indstilling, og endog har tilladt mig at paapege en efter min Mening heldigere og i alt Fald billigere Ordning af de Hjøbenhavnske Banegaardsforhold end den, Lovforslaget indeholder. Jeg skal imidlertid følge den ærede Ordførers Eksempel og være ganske kort, idet jeg navnlig skal henholde mig til, hvad han citerede af min Udtalelse i Betænkningen, at jeg finder en Debat her i Salen om dette Emne ørkesløs, da jeg ogsaa er af den Formening, at dette Lovforslags Skæbne forud er given, og paa en Maade tabt. Jeg skal derfor indskrænke mig til simpelthen at henvise til min Udtalelse i Betænkningen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Tingersted): Jeg mener dog at burde erindre om, hvorledes Lovforslaget i Fjor blev fremsat fra Regeringens Side, hvorledes Hovedhjørningspunktet den Gang var, og hvorledes det blev forandret i Folketinget. Det kan gøres i overordentlig stor Klarhed. Lovforslaget havde i Fjor det Indhold, dels at søge bevilget visse Hovedanlæg og dels at reservere visse Arealer til andre Anlæg, saa at Forslaget i dets Helhed indbefattede den velbekendte Plan, at flytte